

ОСВІТЯНИ-ХМЕЛЬНИЧАНИ про «плюси» та «мінуси» Закону: колективна думка¹

ПЕРЕВАГИ	НЕДОЛІКИ
1	2
<ol style="list-style-type: none"> 1. Поступний перехід. 2. Вчителі працюватимуть за контрактом. 3. Додаткова 20-відсоткова надбавка вчителю після сертифікації. 4. Нановиованість класів не більше 30 учнів. 5. Агенція забезпечення якості освіти. Аудит. 6. Відповідальність батьків за відвідування навчальних занять учнями. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Сертифікація вчителів один раз на три роки, атестація – на п'ять років. Бажано прив'язати сертифікацію і атестацію. 2. Не враховувати у сільській місцевості податкову соціальну пільгу при визначенні пільг на опалення. 3. 7% ВВП недостатньо для освіти, загальноприйнятий показник 10%. 4. 12 років навчання. Залишити 11! 5. Не зрозуміло, за якими критеріями проводитиметься аудит. 6. Вважаємо, що має проводитися аудит не якості освіти, а якості надання освітніх послуг, створених умов.
<ol style="list-style-type: none"> 1. Автономія шкіл 2. Підбір кадрів керівником школи 3. Безоплатне забезпечення підручниками 4. Ст. 7 Мовою навчання є державна мова 5. Ст 55 6. Ст 57 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ст 45 п. 6 «низька якість освітньої діяльності» може залежати від контингенту учнів
<ol style="list-style-type: none"> 1. Гарантія здобуття середньої освіти для осіб з особливими освітніми потребами у закладах загальної середньої освіти. 2. Автономія освітніх закладів. 3. Забезпечення проведення освітнього процесу державною мовою. 4. Зростання заробітної плати працівників освіти. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Обмеження перебування директора на посаді. 2. Недостатньо продумана система контролю за процесом професійного росту педагога(залишена атестація і впроваджена сертифікація)
<ol style="list-style-type: none"> 1. Міжнародне співробітництво 2. Відміна атестації шкіл 3. Профільна освіта 4. Всебічний розвиток виховання, соціалізація особистості 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Оплата праці 2. 12-річна освіта 3. Не зазначені напрями діяльності бібліотеки як структурного підрозділу
<ol style="list-style-type: none"> 1. Школи можуть самостійно формувати освітні програми 2. Школи отримують широку автономію 3. Прозорість фінансування шкіл 4. Атестація шкіл 5. Швидка зміна програм 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Закриття шкіл 2. Великий термін навчання в школі 3. Початок навчання в шість років
<ol style="list-style-type: none"> 1. Гуманізація освіти 2. Міжнародне співробітництво 3. Фінансування 4. Про відміну атестації шкіл 5. Профільне навчання 6. Професійний розвиток 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Навчання 12 років 2. Не зазначена діяльність роботи шкільних бібліотек
<ol style="list-style-type: none"> 1. Більше прав і свобод для вчителя 2. Електронний підручник 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Не визначено роль шкільного бібліотекаря: бібліотекар-педагог чи техпрацівник? 2. Закриття шкіл та підвіз учнів за 25-30 км до базової школи 3. Перехід на 12 річну освіту 4. Переведення дітей з малокомплектних класів на індивідуальне навчання (сільська школа)

Сертифікація, вважаю, теж буде позитивом у роботі вчителя.

Разом з тим усі ці нові напрями в освітній діяльності матимуть сенс лише в тому випадку, коли в суспільстві пропагандуватиметься культ розвитку, а не нещастя й падіння. Також тоді, коли ми будемо змінювати своє ставлення до всього навколишнього і не створювати один одному проблеми. Також тоді, коли перестанемо самі себе хвалити і проводити дивакуваті «флешмоби», не розуміючи для чого. І, найважче, що мені здається: **старим асфальтом нову дорогу не збудуєш**. Мова йде не про фізичний вік освітян, а про їх готовність і бажання бути новітніми. І тут важливо, щоб ми зрозуміли, що примітивізм в освітянській роботі – це тавро. Подивіться на сторінки фейсбуку, чи збігається захоплення заходами у дітей і вчителів. Та й чи взагалі може подобатися дітям те, від чого немає запалу, де немає змісту, а лише все робиться для «галочки», буцим-то дія патріотичного виховання.

Зверніть увагу на семінари, які ми проводимо: **КТ, інновації, креативність. Де вони, назвіть їх!** Ото складаємо словечка в речення, гарно їх замальовуємо і вважаємо, що це інновація. Тому закон-законом, а дотримувати його, керуватися ним і жити будуть люди, які чітко усвідомлять, що нове – це ідея і реалізація, що різноманіття шкільного життя – це не лише заходи і уроки, а це дух, творчість і розвиток.

Найбільше мені до вподоби пункт **про академічну доброчесність**. Раніше ніде не виносилося до законного рівня питання академічної доброчесності. Тому, якщо буде прийнятий підзаконний акт про це, то крок до чесності в освіті все-таки зробиться.

Про інформаційну прозорість і говорити не варто, бо вона просто має бути. І до прийняття закону, і після.

А джерелом фінансування освітнього закладу були і є сталими: бюджет + освітні послуги + оренда + благодійні внески. Щоправда, грошовий еквівалент у них має зрости в рази, щоб підняти рівень матеріально-технічного оснащення.

Структуру системи шкільної освіти в Законі прописано загальною схемою. Такі ж системи в багатьох країнах Європи. Втілення в життя нової системи в нас потребує глибокого аналізу матеріального та кадрового потенціалу.

І дуже важливо, що **повноваження управління освіти і методичних центрів** приведено у відповідність з багаторічними мріями відповідальних учителів.

¹ На прохання редакції В. В. Гуменюк, зав. кафедри менеджменту ХОІППО, з учителями та керівниками шкіл проведено обговорення Закону – у таблиці узагальнення їх думок та пропозицій.